

Motion till riksdagen 2018/19:1914

av **Louise Meijer (M)**

Villkorlig frigivning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reformera den villkorliga frigivningen så att villkorlig frigivning blir undantag och inte huvudregel och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Enligt reglerna om villkorlig frigivning ska en person som avtjänat två tredjedelar av sitt fängelsestraff villkorligt frigives om det inte finns synnerliga skäl. Vid bedömningen av om det finns synnerliga skäl mot villkorlig frigivning ska det särskilt beaktas om den dömda på ett allvarligt sätt har brutit mot de föreskrifter och villkor som gäller för verkställigheten. Presumtionen är således att den dömda ska frigives villkorligt efter två tredjedelar av ett tidsbestämt straff som överskrider en månads fängelse.

Ett exempel på varför den villkorliga frigivningen måste reformeras är den så kallade Örebromannen. Han dömdes till tolv års fängelse, men släpptes fri efter åtta års avtjänat straff. Örebromannen har beskrivits som en av Sveriges värsta serievåldtäktsmän och hans tillvägagångssätt var att cykla efter kvinnor och därefter utsätta dem för grovt våld. I P3 Dokumentärs program om Örebromannen hör vi hur ett av hans offer berättar hur hon blev hotad med kniv, bunden med buntband och sedan slagen och våldtagen under en och en halv timmes tid. Varför ska grova våldtäktsmän likt Örebromannen inte avtjäna samtliga av de år i fängelse som de faktiskt är dömda till?

En serievåldtäktsman bör inte få en tredjedels kortare straff. Den automatiska straffsänkningen i systemet måste tas bort och den villkorliga frigivningen reformeras så att det blir undantag, och inte huvudregel, att släppas fri innan man avtjänat hela sitt straff.